

Balogh Réka

Örmény Arcok projekt

Nagyon szeretek régi fotókat nézni. Minden kornak megvan a maga stílusa, a divatosabb beállítások, témaválasztások, jellegzetes öltözékek.

Persze nagyon régen még nem volt nagy változatosság. A legtöbb emberről készült 2-3 fotó életében. Házasságkötéskor, amikor már megvolt a teljes gyermekszám és talán, amikor már ő ült az első sorban a nagy családi fotón, nagymamaként. Vagy amikor bevonult katonának, kinevezték valamilyen megbecsült pozícióba, esetleg valami hivatalos okirathoz.

Amíg eleinte hosszú idő alatt készült el egy fotó, mindenki mereven állt, merengve bámult az éterbe, vagy mesterkéltén támaszkodott valamilyen műtermi díszletre. Aztán, ahogy a fényképezés egyre elérhetőbbé vált, főleg, amikor már a merészbeknek lehetett egy saját masinája is, már sokkal változatosabb témák jelentek meg a képeken. Ekkortól már ránk tekinthetnek vidám baráti társaságok is a fotókról, egy boldogan játszó gyermek vagy akár a család kedvenc kutyája is szereplője lehet egy-egy vizuális emléknek. Már nemcsak műtermi fotók és beállított merev jelene-

tek láthatóak a képeken, hanem beköltözik a valós élet is a fekete-fehér és szépiá képekre. Aztán belépünk abba a korbba, amikor már színek is tobzódhatnak a papíron, és az élet minden jelentősebb eseményéről készülhet pillanatkép.

De térjünk vissza a régmúlt idők fotóira. Minden családban kallódnak régi fotók a nagyszülőkről, felmenőkről és régi barátokról. Néhányról alig valamennyit tudunk (esetleg a hátoldalán szerepel egy évszám vagy egy helyszín), néhányról novellányi háttértörténet is kering a családban, és néhány családban még van élő rokon, akitől meg lehet kérdezni, hogy kik vannak a képeken. Lehet, hogy kissé sérült, megfakult, hiányzik a sarka, de a lényeg még ott van a papíron, a régmúlt korok lenyomata. Szeretném, ha ez a múlt nem kallódna el, hogyha bárki megnézgethette ezeket a képeket. Mindenkinek más miatt érdekes egy régi fotógyűjtemény. Van, aki az arkifejezéseket szereti nézegetni, van, akit a ruhák érdekelnek (nem csak a női divat, hanem akár katonai egyenruhák, gyermekek öltözékei) és van, aki egy nemzetiség jellemzőit szereti felfedezni a fotók százait végig böngészve.

Dolgozunk azon, hogy létrejöjjön egy **Örmény Arcok** elnevezésű oldal, ahova mindenki beküldheti régi fotóit. Olyasmi, mint egy örmény Fortepan. Csak embe- rekről készült fotókat várunk, mert számunkra ez a fontos, hogy a közösségnek és a világnak megmutassuk, hogyan néznek ki az örmények. Az oldal ingyenesen működik majd, a feltett képeket bárki letöltheti. A kapott képeken javítunk, hogyha

kell, kiretusáljuk a sérüléseket, esetleg még színezzük is rajtuk majd (főleg, amikor tematikusan kiválogatott képekből írunk majd egy-egy cikket az eokk.hu portálon) – ilyenkor a javított képeket vissza is küldjük a beküldőnek, hogy el tudja tenni a családnak.

Hogy a képek rendszerezetten kerülhessenek be az oldalra, készítettünk egy

word dokumentumot, amiben elkérjük képenként azokat az információkat, amelyek mellett megjelentetünk az oldalon és segítik majd a képek közötti tematikus keresést. Ez a dokumentum letölthető az eokk.hu portálról.

Várom szeretettel a képeket a dokumentummal együtt az alábbi e-mail címre: ormenyarcok@eokk.hu

1975-ben születtem. Az ELTE Bölcsész-Angol szakán szereztem diplomámat. Két terület érdekelt mindig, a biológia és a képzőművészet. Végül a második felé sodort az élet, és jelenleg alkalmazott grafikusként dolgozom saját cégemben. Szakmámat magam tanultam és évtizedek alatt fejlesztettem. Munkám örömmel és élvezettel tölt el, két gyermekem mellett boldogsággal is, hiszen az ő személyiségük fejlesztése és jövőjük alakítása a legfontosabb feladatomban az életben. Az „örménykedést” *dr. Issekutz Saroltától*, édesanyámtól örökölttem, aki mellett felnőve lehetetlen lett volna nem megszeretni az örmény kultúrát. Számomra – természetesen – a gyönyörű örmény díszítőművészet váltja ki a legnagyobb csodálatot. Nem

írok arról, hogy hogyan talákoztam örmény eredetemmel és hogy milyen módon formálta gondolkodásomat, elég ehhez végignézni édesanyám munkásságát.

Sok éve dolgozom felkérésre a magyarörmények számára. Egy logó készítése itt, egy könyvborító tervezése ott, egy meghívó vagy egy prospektus - sok kerületi önkormányzat és szervezet kért már fel az elmúlt évtizedekben, hogy segítsen munkájukat és válósítsam meg terveiket. Az EÖKK megalakulásával elérkeztünk ahhoz az időszakhoz, hogy már nemcsak mások, hanem a magam terveit is megvalósíthatjuk.

A történelemnél engem mindig jobban érdekelt a jelen, és a minket körülvevő gyönyörű világ. Annak szépsége, színei, formái. Egy időjárás-koptatta mohával borított faragott sírkő, egy gyönggyel hímzett ingujj, egy mesésen kanyargó indákból összeálló hacskar vagy egy festett kódexlapon tollászkodó madarakból összeálló örmény szöveg látványa számomra nagy örömet okoz, és megadja mindazt a lendületet, hogy dolgozni akarjak az örménység összetartásáért és a kulturális kincseinek feltárásáért.

A jövőre vonatkozóan sok tervem van, aminek legtöbbje az örmény, erdélyi és magyar művészeti ágak felkutatása, feltárása és bemutatása körül forog. Nemesak bemutatni szeretném, hanem megtanulni és megtanítani másoknak is ezeknek a szépségeknek az elkészítését, reprodukálását.

